

L'estalvi d'un reciclatge idoni

Un dirigent municipal va dir en el seu dia una frase molt encertada: «Costa més feina i diners netejar un paper de terra que llençar-lo a una paperera». Aquesta frase denota la poca consciència cívica d'un sector de la població que desconeix de forma molt ignorant que el carrer i els espais públics són de tots i que el seu manteniment es paga també de forma col·lectiva. Aquests dies també ha sorgit la notícia des de Tarragona, de la intenció del consistori de multar un jove amb 300 euros per tirar les closques de les pipes al carrer. En ciutats com ara San Francisco la roba estesa queda sempre a l'interior de les finestres perquè hi ha una estricta vigilància en el compliment de la normativa, que impedeix fer-ho a l'exterior de les façanes.

I no és pot apuntar amb el dit acusador les institucions, perquè aquestes han fet grans esforços en

campanyes. La consciència col·lectiva passa pel compromís individual, i només des d'aquesta base és possible aconseguir un major respecte ciutadà. I les institucions –de forma més acotada, els comuns– han fet una aposta des de fa anys pel reciclatge. No totes les deixalles es poden cremar i una gran part pot entrar de nou en el circuit productiu i ser rea-

CAL INSISTIR EN LA GESTIÓ DE RESIDUS PER INCREMENTAR LES XIFRES

profitades, sense haver de malbaratar recursos naturals, com per exemple la tala d'arbres per a la fabricació de paper o bé la fabricació de milions i milions de bosses de plàstic.

El ministre de medi Ambient, **Vicenç Alay**, va ampliar ahir les dades que aquest diari va publi-

car dilluns. En resum, Andorra aprova perquè supera la mitjana de reciclatge de l'OCDE, però suspèn en relació als objectius que es van marcar en el seu moment en el Pla nacional de residus. Si bé augmenta el reciclatge, es redueix el volum i hi ha una valoració energètica, no s'arriba als nivells marcats, una situació que el responsable del ministeri va justificar perquè «ens vam autoexigir molt».

Així, mentre que la recollida selectiva de residus elèctrics i electrònics és satisfactòria, la de vidre, paper i plàstic segueix una evolució a l'alça, però sense arribar als ambiciosos nivells marcats. Amb tot, cal fer un balanç positiu, tenint en compte que la implantació de la recollida selectiva es va fer més tard que en altres països i que, en canvi, Andorra està per sobre d'Espanya (17%) i supera la mitjana europea (30%), ja que el percentatge andorrà se situa en el 33%.

Les xifres no han de portar al conformisme, sinó que han d'aviar el camí de la insistència perquè el reciclatge sigui adoptat per la gran part de les llars andorranes. El contrari és una despesa innecessària i un cost per al nostre planeta.